

Τῆ ἱε' τοῦ μηνὸς Αὐγούστου
Μνήμη τῆς κοιμησεως τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτοκοῦ καὶ Λειπαρθένου Μαρίας

* * * * *

Εἰς τὸν ὄρθρον

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα...

Ἦχος Ἱ Πα Ϝ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν ^Δ _δ ευ λο

γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου ^π _ρ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν ^Δ _δ ευ λο

γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου ^π _ρ

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος Ἱ Πα Ϝ

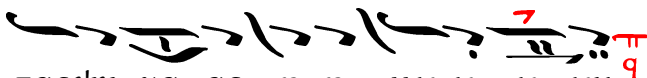
Ε ν τη Γεν νη σει την παρθε νι αν ε φυ λα ξας ^Δ _δ

εν τη Κοι μη σει το κοσ μον ου κα τε λι πες Θε ο το

κε ^π _ρ με τε στης προς την ζω ην Μη τη ρ υ πα α ρ χου σα

της ζω ης ^Δ _δ και ταις πρε σβει αις ταις σαις ^Δ _δ λυ τρου με νη

εκ θα να του τας ψυ χα ας η η μων' ^π _ρ

τὸ τέλος:
ταςψυ χα ασ η η μω ω ω ν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος $\frac{1}{2}$ Δι Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

A ^{Πα} να βο η σο ον Δαυ ιδ τις η πα ρσ σα Ε ορ τη ^Δ
^{Πα} ην α νυ μνη σα αφη σιν εν τω βι βλι ωτων ψαλμων ^Δ ως
θυ γα τε ρα θε ο παι δα και Παρ θε ε ε νον ^{Πα} με τε
στη σεν αυ την προς τας ε κει ει θεν μο νας ^Δ Χρι στος ο εξ
αυ της α νευ σπο ρα ασ γεννη θεις ^Δ και δι α του το χαι
ρσ σι μη τε ε ε ρες ^{Πα} και θυ γα τε ραι και νυ υμ φαι Χρι
στς ^Δ βο ω ωσαι χαι αι αι ρε ^Δ η με ε τα στα α α
^{Πα} σα ^Δ προς τα α νω βα σι ι ι ι ι λει α ^Δ

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Τὸν Τάφον σου Σωτήρ. Ἦχος $\frac{1}{2}$ Κε

O ^Δ παν τι μοσ χο ρος των σε πτων Α πο στο λων ^Δ
η θροι σθη θαυ μα στως του κη δευ σαι εν δο ξως ^Δ το
σω μα σου το α α χ ραν τον Θε ο το κε ε Παν

 υ υμ νη τε οἰς συν υ υμ νη σαν και των Α γγε λων τα

 πλη θη την Με τα αστα σιν την σην σε πτως ευ φη μὲν

 τες ἦν πι στει ε ορ τα α ζο μεν

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου, ἦχος Γα φ

Ε ν τη Γεν νη σει σα σ υλ λη ψις α α σπο ρος εν

 τη Κοι μη σει σα νε κρω σις α α φθο ρος θαυ μα εν

 θαυ μα τι δι πλιν συν ε ε δρα με Θε ο το κε πως γαρ

 η α πειρανδρο ος βρε φο τροφος αγνε ευ ου σα πως δε

 η Μη τρο θε ε ος νε κρο φο ρος μυ ρι ζα σα δι ο συν

 τω Α γγε λω βο ω μεν σοι χαι αι ρε η κε χα

 ρι τω με νη

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ ἀ΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.

Ἦχος Βου ξ

Ε κ νε ο τη το ο ο ος μϞ πο ο ολ λα α α πο

 λε ε μει με ε πα α α θη η αλλ α αυ

τος α αν τι ι λα α α β ς ς και σω ω ω σον

Σω ω τη η ηρ μ ς ς (δίς)

Ο ι μι σ ς εν τες Σι ω ω ν αι αι σχυ υν θη

η η τε ε ε ε ε α πο ο τ ς Κυ υ ρι ι

ι ς ς ω ς χο ο ο ο ο ο ς το ο ο ο ς γαρ

Μ πυ υ ρι ι ι ι ι ε ε σε ε ε σθε ε ε ε ε α

πε ξη ρα με ε ε νοι οι (δίς)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και αι Α α γι ι

ω Πνε ευ μα α τι ι

Α γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ υ χη

ζω ω ου ου ου ται αι και κα α θα αρ σει

ψου ου ου ται αι λα α αμ πρυ υ νε ε ε ται

τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α δι ι ι ι ι

Ι ε ε ρο κρυ υ φι ι ι ω ς

Κ αι νυν και α ει και εις τ ς αι ω νας των αι

ω ω νων α α μη ην

A ^{B8} γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ υ υ ζει ^Δ
^{B8} τα α τη η ης χα α α α ρι το ος ρει ει
^{Πα} ει θραα ^β αρ δε ε ε ε ε ευ ο ο ο ο ον τα α
^{Δι} α α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι ι ι ιν προς
^β ζω ω ω ο γο ο νι ι ι α αν ^γ

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς μδ΄ (44).

Ἦχος ^Δ Βου ^Σ

M νη σθη η σο μαι του ο νο μα το ος σου ^Δ εν
πα ση γε νε α και γε νε α ^β ^γ

Στίχ. α΄. Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

M νη σθη η σο μαι του ο νο μα το ος σου ^Δ εν
πα ση γε νε α και γε νε α ^β ^γ

Στίχ. β΄. Παρέστη ἡ Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου ἐν ἱματισμῷ διαχρύσω περιβεβλημένη, πεπικολιμένη.

T ου ο νο μα το ος σθ μνη σθη η η η η σο
μαι ^γ εν ^χ πα α α ση ^Δ γε νε α και γε νε α α α α
^β ^γ
α ^γ

ΤΑΞΙΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

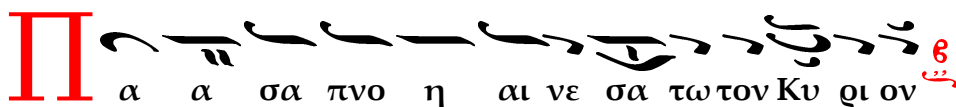
Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

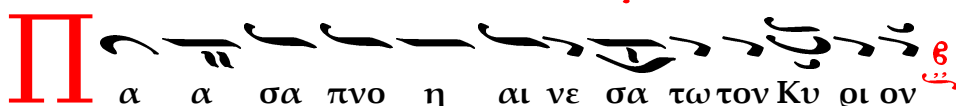
Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

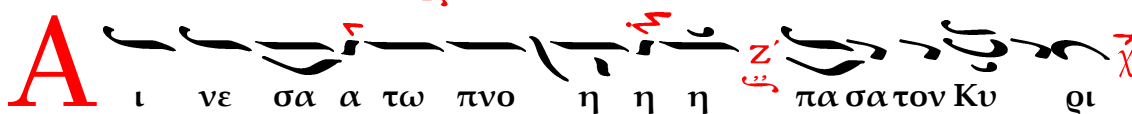
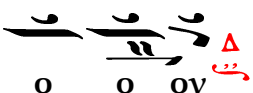
Ἦχος Δι - θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον Κυ ρι
ο ο ον

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. (α' 39-49, 56).

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεύς ἀπὸ τῶν βημοθύρων ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα Μαριάμ, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρεινὴν μετὰ σπουδῆς, εἰς πόλιν Ἰούδα· καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἐλισάβητ. Καὶ ἐγένετο, ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβητ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ

βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου ἢ Ἐλισάβετ, καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλη, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς με; Ἴδου γάρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὠτά μου, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. Καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαριάμ· Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτηρί μου. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γάρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἔμεινε δὲ Μαριάμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμὸν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἔστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γάρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γάρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἠγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου·

ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι-θ

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευμα τι
Ταισ της Θεο το οκσ πρε σβει αις ε λε η μον
ε ξα λει
ψον τα πληθη των ε μων ε γ κλη μα των

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων
Α μην
Ταισ της Θεο το οκσ πρε σβει αις ε λε η μον
ε ξα λει ψον τα πληθη των ε μων ε γ κλη μα των

Εἶτα τὸ πεντηκοστάριον στιχηρὸν ἰδιόμελον.

Ἦχος Πα-θ

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ε ξα λει ψον το α νο ο μη

μα α α μη

Ο Πα
τε η Με τα στα σις τσ α χραν του σου σκη νσ

Δι ηυ τρε ε πι ι ζε ε ε ε το Πα το τε οι Α πο στο
 Δι λοι πε ρι κυ κλδ ς ντες την κλι ι νη η ην ε ω ω
 Πα ρω ω ων σε και οι μεν α τε νι ι ζο ον τε ε
 Δι εστω ω σκη η η νει θαμ βει ει ει συν ει ει χο ο
 Δι ον το ο δε Πε ε τρος συν δα κρου σιν ε ε
 Δι βο ο α α α σοι ω ω ω Παρ θε ε ε ε νε
 Πα ο ρω ω ω σε ε τρα α α νως η πλω με νη ην υ υ
 Δι πτι ι αν την ζω η ην τω ω ων α α πα α αν των
 και κα α τα πλη η η η η η η η η τ το μαι εν η
 ε σκη νω σε της μελ λου σης ζω η ης η η η α πο ο
 Δι λα α α αυ σις αλλ ω α χρα ντε ι κε τευ ε εκ
 Πα τε ε ε νως τον Υι ον σδ ς και αι Θε ε ον τδ σω ζε σ
 Δι θαι την πο λι ιν σδ α τρω το ο ο ο ον

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Εἶτα φάλλονται οἱ δύο Κανόνες· ὁ ἀ' μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ἠ' καὶ ὁ β' εἰς ζ', ὕστερον δὲ πάλιν οἱ Εἰρμοί. (κατὰ τὸ ΤΜΕ εἰς δ' καὶ δ').

Κανὼν πρῶτος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Πανηγυριζέτωσαν οἱ θεόφρονες.

Ποίημα Κοσμᾶ.

ᾠδὴ ἀ'. Ἦχος ♯ Πα ϑ . Ὁ εἰρμός.

Π ε ποι κιλ με νητη θει α δο ξη ἠ η ι ε ρα
και ευ κλε ης Παρ θε νε μνημη σε παν τας συν η
γα γε το προς ευφρο συ νηντες πι στεις εξαρχου σης Μαρι αμ
με τα χο ρων και τυμπα νων τω σω α δον τας μονο γε
νει εν δοξωσ ο τι δε δο ο ξα α σται

Υ περ α γι α θε ο το κε σω σον η μας
Α μ φε πο νει το α υ λων τα ξις σου ρα νο βα
μων εν Σι ων το θει ον σω μα σου αφνω δε συ
ρευ σα σα των Α πο στο λων η πλη θυς εκ πε ρα α των
θε ο το κε σοι πα ρε στη σαν αρ δην μεθ ων α χρα
ντε στην σε πτην Παρ θε νε μνημην δο ξα α ζο ο μεν

Υ περ α γι α θε ο το κε σω σον η μας
Ν ι κη τι κα μεν βρα βει α η ρω κα τα της

φυσεως Α γνη Θε ον κυ η σα σα ο μως μι μ
 με νη δε τον ποι η την σκα και Υι ον υ περ φυ υ σιν
 υ πο κυπεις τοις της φυ σε ως νο μοις δι ο θνη σκ
 σα συντω Υι ω ε γει ρη δι αι ω νι ι ζ σ σα

Κανών δεύτερος.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος Βου ξ. Ὁ εἶρμός.

Α νοι ξω το στομα μ και πλη ρω θη σε ται Πνευ
 μα τος και λο γον ε ρευ ξο μαι τη Βα σι λι δι Μη τρι
 και ο φθη σο μαι φαιδρωσ πα νη γυ ρι ζων και α σω γη
 θο μενος ταυ της την Κοι μη σιν

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Π αρ θε νοι νε α νι δεσ συν Μα ρι α μ τη Προ
 φη τι δι ω δην την ε ξο δι ον νυν α λα λα ξα τε
 Παρ θε νος γαρ και μο νη Θε ο το κος προς λη ξινου ρα νι
 ον δι α βι βα ζεται

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι
 ω νων α μην

A ξι ως ως εμψυχον σε ου ρα νον υ πε δε
ξαν το ου ρα νι α Πα να γνε θει ασκη νω μα τα και πα
ρε στη κας φαιδρωσ ω ρα ι σμε νη ως νυμ φη πα να μω
μος τω Βα σι λει και Θε ω

ᾠδὴ γ'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος ♯ Πα ρ

H δη μι ουρ γι κη και συν ε κτι κη των α πα
αν των Θε ου σο φι α και δυ να μις α κλι νη α κρα
δαν τον την Εκ κλη σι αν στη ρι ζον Χρι στε μο νος γα αρ ει
Α γι ος ο εν α γι οις α να παυ ο ο με ε νος

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Γ υ ναι κα σε θνη την αλλυ περ φυ ως και Μη τε ε ρα
Θε ου ει δο τες Πα να μω με οι κλει νοι Α πο στο λοι
πε φρι κυ αις η πτο ντο χερ σι δο ξη α α πα στρα πτη σαν
ως θε ο δο χον σκη νος θε ω ω με ε νοι

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Υ πε φθα σε χερ σι ταις υ βρι στι καις του αυ θα α

δς το μην η δι κη ε πα ξα σα του Θε ου φυ λα ξαν
τος το σε βασ τη εμ ψυ χω κι βω τω δο ξη τη ης Θε
ο τητος εν η ο Λο γος σα ρξ ε χρη μα α τι ι σε

Κανών δεύτερος. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος Βου ξ

Τ ς σ ς υ μ νο λο γ ς Θε ο το ο κε η ζω ω σα
και αφθονος πη γη θι ασον συγκρο τη σα αν τας πνευ μα
τι κον στε ρε ω ω σον και εν τη θει α δο ξη σα στε
φα νων δο ξη σα ξι ω σον

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Θ νη τη ης εξ ο σφυ ος προ α χθει ει σα τη φυ υ
σει κα τα λη λον Α γνη την ε ξο δον δι η νυ υ σας τε
κ σα δε την ο ν τω σ ζω ην προς την ζω ην με θε στη κας
την θει αν και ε νυ πο στα τον

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι
ω νων α μην

Δ η μος Θε ο λο γων εκ πε ρα α των εξ υ υ ψ ς Α

γγελων δε πληθυσ προς την Σιών η πειγοον το παν το δυ
να μω νευ μα α τι α ξι ο χρε ως Δεσ ποι να τη
ση τα φη λει τω ρ γη σαν τε ε ε ε ε ε ες

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος πλ. α΄.

Μακαρίζομέν σε πᾶσαι αἱ γενεαί, Θεοτόκε Παρθένε· ἐν σοὶ γὰρ ὁ
ἀχώρητος Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, χωρηθῆναι ἠϋδόκησε. Μακάριοι
ἐσμέν καὶ ἡμεῖς, προστασίαν σε ἔχοντες· ἡμέρας γὰρ καὶ νυκτός,
πρεσβεύεις ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τὰ σκῆπτρα τῆς βασιλείας, ταῖς σαῖς
ἰκεσίαις κρατύνονται. Διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμέν σοι· Χαῖρε
κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Ἡ Ὑπακοή τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος πλ. α΄ Κε ρ

Μα κα ρι ζο με εν σε πασαι Αι γε νε αι Θε ο
το ο κε Παρ θε νε εν σοι γαρ ο α χω ρη τος Χρι στος
ο Θε ος η μων χω ρη θη η ναι ευ δο κη σε μα κα
ρι οι ε σμεν και η μεις προ στα σι ι αν σε Ε χον
τες η με ρας γαρ και νυ κτος πρε σβευ εις υ περ η μων και
τα σκη πτρα της βα σι λει ας ταις σα ις ι κε σι ι αις κρα
τυ νον ται δι ο α νυ μνη ντες βο ω ω με εν σοι Χα ι ρε
κε χα ρι τω με ε νη ο Κυ υ ρι ος με τα σθ

τῶν αὐτῆς δύο χιτῶνων διατάττεται, ὡς τε τὰς δύο πενιχρὰς χήρας ἀνά χιτῶνα λαβεῖν, αἵ τινες συνήθεις αὐτῇ ἦσαν καὶ γνώριμοι, καὶ τὰ πρὸς διατροφήν παρ' αὐτῆς ἐκομίζοντο.

Ταῦτα οὕτω διεξιούσης αὐτῆς καὶ διαταττομένης, γίνεται ἄφνω βροντῆς βιαίας ἤχος καὶ πλείστων ἐπιστασία νεφελῶν, ἀπὸ τῶν τοῦ κόσμου περάτων τοὺς Χριστοῦ Μαθητὰς ἀθρόον τῇ οἰκίᾳ τῆς Θεομήτορος φερομένων· ἐν οἷς ἦσαν καὶ οἱ θεόσοφοι Ἱεράρχαι, Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης, Ἱερόθεός τε ὁμοῦ καὶ Τιμόθεος. Οἱ, ἐπεὶ ἔμαθον τὴν αἰτίαν τῆς αὐτῶν ἀθρόας παρουσίας, τοιαῦτα πρὸς αὐτὴν διεξίασιν λέγοντες· Σέ, Δέσποινα, μένουσαν ἐν τῷ κόσμῳ, ὡς αὐτὸν τὸν Δεσπότην ἡμῶν καὶ διδάσκαλον βλέποντες, παρεμυθούμεθα· νῦν δὲ πῶς οἴσομεν τὸ πάθος; Ἐπεὶ δὲ τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου βουλῇ μεθίστασαι πρὸς τὰ ὑπερκόσμια, χαίρομεν τοῖς ἐπὶ σοὶ οἰκονομουμένοις. Ταῦτα λέγοντες, τοῖς δάκρυσιν ἑαυτοὺς ἔβρεχον. Ἡ δὲ πρὸς αὐτούς· Μή, φίλοι Μαθηταὶ τοῦ ἐμοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, μὴ πένθος ἐργάσησθε τὴν ἐμὴν χαρὰν· ἀλλὰ τὸ ἐμὸν σῶμα, καθὼς ἐγὼ σχηματίσω τῇ κλίνῃ, κηδεύσατε.

Τούτων οὕτω πληρωθέντων, φθάνει καὶ Παῦλος ὁ θεσπέσιος, τὸ σκεῦος τῆς ἐκλογῆς· ὃς καὶ πεσὼν πρὸς τοὺς πόδας τῆς Θεομήτορος, προσεκύνησε· καὶ ἀνοιξάσας αὐτοῦ τὸ στόμα, διὰ πολλῶν ἐγκωμιάζει αὐτήν· Χαῖρε, λέγων, Μῆτερ τῆς ζωῆς καὶ τοῦ ἐμοῦ κηρύγματος ἢ ὑπόθεσις. Εἰ γὰρ καὶ τὸν Χριστὸν μὴ τεθέαμαι, ἀλλὰ σὲ βλέπων, ἐκεῖνον ἐδόκουν θεωρεῖν. Εἶτα συντάσσεται πᾶσιν ἡ Παρθένος. Ἀναπίπτει ἐπὶ τῆς κλίνης. Σχηματίζει τὸ πανάχραντον αὐτῆς, ὡς ἠβουλήθη, σῶμα. Ὑπὲρ συστάσεως κόσμου, καὶ εἰρηνικῆς διαγωγῆς δεήσεις ποιεῖται. Εὐλογίας τῆς δι' αὐτῆς πληροῖ καὶ αὐτούς· καὶ οὕτως εἰς χεῖρας τοῦ ἑαυτῆς Υἱοῦ καὶ Θεοῦ τὸ πνεῦμα ἀφίησι.

Ἐπὶ τούτοις ἄρχεται τῶν ἐξοδίων ὕμνων ὁ Πέτρος· αἴρουντι οἱ λοιποὶ τῶν Ἀποστόλων τὸ κλινίδιον καὶ οἱ μὲν προάγουσι μετὰ λαμπάδων καὶ ὕμνωδιῶν, οἱ δὲ ἐφέπονται, τὸ Θεοδόχον σῶμα πρὸς τὸ μνήμα προπέμποντες. Τότε δὴ καὶ Ἄγγελοι ὕμνουντες ἠκούοντο καὶ φωναὶ τῶν ὑπερκοσμίων τάξεων τὸν ἀέρα ἐπλήρουν. Ἐφ' οἷς οἱ τῶν Ἰουδαίων ἄρχοντες, τινὰς τοῦ ὄχλου ἀνερεθίσαντες, πείθουσι πειρᾶσαι τὴν κλίνην περιτρέψαι εἰς γῆν, ἐφ' ἣν τὸ ζωαρχικὸν ἐτέθη σῶμα, καὶ τοῦτο καταβαλεῖν. Ἄλλ' ἤδη τοὺς τολμητὰς ἢ δίκην φθάσασα, ὁμμάτων τυφλώσει πάντας κολάζει. Ἐνα δὲ αὐτῶν καὶ χειρῶν ἀποστερεῖ ἀμφοτέρων, μανικώτερον ὀρμήσαντα καὶ τοῦ ἱεροῦ ἐκείνου σκίμποδος ἐναψάμενον· ὃς παρὰ τὴν κλίνην τὰς αὐθάδεις χεῖρας, κοπέσας τῷ ξίφει τῆς δίκης, ἀπηρωρημένας ἀφείξας, ἔμεινεν ἐλεεινὸν θέαμα· ἕως οὗ πιστεύσας ἐξ ὅλης ψυχῆς, καὶ θεραπείας τυχῶν, ἀποκατέστη ὡς τὸ πρότερον ὑγιῆς. Οὕτω καὶ τοῖς τυφλωθεῖσι, πιστεύσασιν, μέρος τι τοῦ παλλίου τῆς κλίνης ἐπιτεθέν, τὴν ἴασιν ἐδωρήσατο. Οἱ δὲ Ἀπόστολοι, καταλαβόντες τὸ χωρίον Γεθσημανῆ, κατέθηκάν ἐν τῷ μνήματι τὸ ζωαρχικὸν σῶμα, καὶ τρεῖς ἡμέρας προσμένουσιν ἐν αὐτῷ, τῶν γινομένων ἀπαύστως ἀγγελικῶν φωνῶν ὑπακούοντες.

Ἐπεὶ δέ, κατὰ θεῖαν οἰκονομίαν, εἰς τῶν Ἀποστόλων, ἀπολειφθεὶς τῆς κηδείας τοῦ ζωαρχικοῦ σώματος καὶ τρίτη παραγεγονῶς ἡμέρα, ἠθύμει σφόδρα καὶ συνεχεῖτο, διὰ τὸ μὴ τῶν αὐτῶν καὶ αὐτὸν ἀξιωθῆναι, ὧν ἠξιώθησαν πάντες οἱ συναπόστολοι, κοινῇ ψήφῳ, ἕνεκα τοῦ ἀπολειφθέντος Ἀποστόλου, τὸν τάφον ἠνοιξαν, οὕτω δόξαν αὐτοῖς πᾶσιν, εἰς τὸ προσκυνῆσαι καὶ αὐτὸν τὸ πανάγιον καὶ πανάμωμον ἐκεῖνο σκῆνος, καὶ ἰδόντες ἐξέστησαν. Εὐρον γὰρ αὐτὸν κενὸν τοῦ ἀγίου σώματος, μόνην δὲ τὴν σινδόνα φέροντα, παραμύθιον μείνασαν τοῖς λυπεῖσθαι μέλλουσι καὶ πᾶσι τοῖς πιστοῖς, καὶ τῆς μεταθέσεως ἀψευδὲς μαρτύριον. Καὶ γὰρ μέχρι τοῦ νῦν, ὁ ἐν πέτρᾳ διαγλυφεὶς τάφος οὕτως ὁράται καὶ προσκυνεῖται, σώματος μένων κενός, εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἦς ταῖς ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος. Ἀμήν.

* * *

Εἰ δὲ βούλει, εἰπὲ καὶ ταῦτα·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος παιδομάρτυς Ταρσίζιος ἐν Ῥώμῃ ἐπιτυχῶν τὴν διαφύλαξιν τῶν ἀχράντων μυστηρίων, τυπτόμενος ὑπὸ τοῦ ὄχλου τελειοῦται. (†253-260)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀλυπίου, ἐπισκόπου Ταγάστης ἐν βορείῳ Ἀφρικῇ. (†460)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀλφρίδου (Altfred), ἐπισκόπου Χιλδεσάιμ (Hildesheim) ἐν Γερμανίᾳ, ἀφιερωθέντος τῇ Θεομήτορι. (†874)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου ἱερέως Ἄρδουίνου (Arduinus), ἐρημίτου ἐν Ῥίμινι, τὸν βίον ἐν εἰρήνῃ καταλιπόντος ἐν τῇ μονῇ τοῦ Ἁγίου Γουδενσίου. (†1009)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου τοῦ Ῥωμαίου, ἐρημίτου ἐν Νόβγκοροντ, κτίτορος καὶ ἡγουμένου γενομένου τῆς μονῆς Μεταστάσεως τῆς Θεοτόκου. (†1550)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Χαρίτωνος, μαθητοῦ τοῦ ἄνωθι Μακαρίου. (ιϚ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νέου ἱερομάρτυρος Χρήστου ἐν Ἰωαννίνοις, ξίφει τελειωθέντος. (†1770)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου, Γέροντος τῆς Βυάτκα ἐν Κίροβ τῆς Ῥωσίας. (†1890)

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 15ης μέχρι τῆς 23ης Αὐγούστου.

ᾠχος ♩ Πα ρ

ὠδὴ α'

Π ε ποι κιλ με νη τη θει α δο ξη η ι ε
ρα και ευ κλε ης Παρ θε νε μνη μη σθ παν τας συ
νη γα γε το προς ευ φρο συ νην τας πι σης εξ αρ χς
σης Μαρι αμ με τα χο ρων και τυ μπανων τω Σω α

δον τας Μο νο γε νει εν δο ξωσ ο τι δε δο ο ξα α

σται

ὠδὴ γ'

Η δη μι ρο γι κη και συ νε κτι κη των α

πα αν των Θε ου σο φι α και δυ να μις α κλι νη

α κρα δαν τον την Εκ κλη σι αν στη ρι ξον Χρι στε μο νος

γα αρ ει α γι ος ο εν α γι οις α να παυ ο ο

με ε νος

ὠδὴ δ'

Ρ η σεις Προ φη των και αι νι γ μα τα την σα ρ κω σιν υ

πε φη ναν την εκ Πα ρ θε νσ Χρι στε φε γ γος ασ τρα

πης σεις φω σ ε θνων εξ ε λευ σε σθαι και φω νει

σοι α βυ σσος εν α γα λ λι α σει τη δυ να μι σ δ ο

ξα φι λα αν θρω ω πε

ὠδὴ ε'

Τ ο θει ον και αρ ρη τον καλ λος των α ρε των σθ

Χρι στε ε δι η γη σομαι εξ α ι δι ου γαρ δο

ξης συ υ να ι δι ον και εν υ πο στα τον λα αμ ψα σα

παυ γα σμα παρ θε νι κης α πο γα στρος τοις εν
σκο τει και σκι α σω μα τω θεις α νε τει λας η
η λι ι ος
ὠδὴ ζ'

A λι ον πο ντο γε νες κη τω ον ε ντο σθι
ον πυρ της τρι η με ρα τα φης σα τι προ ει
κο νι σμα ου Ι ω νας υ πο φητης α α να δεδει
κται σε σω σμε νος γαρ ως και προ πε πω το ο ο α σι
νης ε βο ο α θυ σω σοι με τα φω νης αι νε σε ως
Κυ υ ρι ι ε

ὠδὴ ζ'
I τα μω θυ μω τε και πυ ρι θει ος ε ε ρως α
ντι τατ το με νος το με εν πυρ ε δρο σι ζε τω θυ
μω δε ε γε ε λα θε ο πνευ στω λο γι κη τη
των Ο σι ων τρι φθο γγω λυ υ ρα α ντι φθε γγο
με νος μσ σι κοις ορ γανοις εν με σω φλο γο ο ος
ο δε δο ξα σμε ε νος των Πα τε ρων και η μων

Θε ος ευλογη τος ει
ὠδὴ ἡ'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φλο ο γα δρο σι ζε σαν ο σι ρς δυσ σε
βεις δε κα τα φλε γε σαν Αγ γε λος Θε ου ο παν σθε
νης ε δει ξε παι σι ζω αρ χι κη ην δε πη γην
ειρ γα σα το τη ην Θε ο το κον φθο ραν θα να τε
και ζω ην βλυ στα νε σαν τοις μελ πρ σι τον Δη
μι ρρ γον μονον υ μνη ρ με εν οι λε λυ τρω με ε
νοι και υ περ υ ψα μεν εις παν τας τες αι ω να α α
ας

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ ὬΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.

ὠδὴ θ'

Αι γε νε αι πα α σαι αι μα κα ρι ζο με εν
σε την μο νην Θε ο το κον
Νε νι κη νται της φυ σε ως οι ο ροι εν σοι Παρ
θε νε Α χρα ντε παρ θε νευ ει γαρ το κος και

ζω ην προμνη στε ευ εται θανατος η με τα το
κον Παρ θε νος και με τα θανα τον ζω σα σω ωζοις α
ει Θε ο το κε την κληρο νο μι ι α αν σα (δίζ)

A ι γε νε αι πα ασαι αι μα κα ρι ζο με εν
σε την μο νην Θε ο το κον

E ξι στα ντο Αγ γε λων αι δυ να μεις εν τη Σι
ων σκο πλ με ναι τον οι κει ον Δε σπο την
ναι κει αν ψυ χη ην χει ρι ζο με νον τη γαρ α χραν τως
τε κσ ση υι ο πρε πως προ σε φω νει δε ευ ρο σε μνη
τω Υι ω και Θε ω συν δο ξα α σθη η τι

A ι γε νε αι πα ασαι αι μα κα ρι ζο με εν
σε την μο νην Θε ο το κον

Σ υ νε στει λε χο ρος των Α πο στο λων το θε ο
δο χον σω μα σα με τα δε ρς ο ρων τες και
φω νη λι γυ ρα α προσ φθε γγο με νοι εις ου ρα νι
ς θα λα μς προς τον Υι ον εκ φοι τω σα σω ωζοις α

ει Θε ο το κετην κληρονομιαν σθ

Ἦχος Βου

Α αγγελοι την Κοιμησιν της Παρθενου ο

ρωντες εεξεπληττον το πως η Παρθενος απαι

αιρει απο της γηης εις τα ανω

Α πασ γηγενης σκιωτατω πνευματι λαμπα α

δσ χσ μενος πανηγυριζετω ωδε αυλων

νο οων φυσις γεραι ρσσ την ιεραν Μετα

στασιν της Θεομηητο ορος και βοααα

ατω χαιροις παμμακαρισε Θεοτοκε α

γνηαι Παρθενε

Α αγγελοι την Κοιμησιν της Παρθενου ο

ρωντες εεξεπληττον το πως η Παρθενος απαι

αιρει απο της γηης εις τα ανω

Δ ευτε εν Σιων τωθειω και πι ο νι ο ρει

τσ ζωωντος Θεσ αγαλλιασω μεεθα την Θε

ο το ο κονεν ο οπ τρι ζο μενοι προς γαρ την λι αν
κρειτ το να και θει ο τε ραν σκη νην ως Μη τε
ε ε ε ρα ταυ την ει εις τα Α γι α των Α γι
ων Χρι ζος μετα τι θησι

Δ ο ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι

Α α γγε λοι την Κοι μη σιν της Παρ θε ν ο
ρων τες ε ε ξε πληττον το πως η Παρ θε νος α παι
αι ρει α πο της γη ης εις τα α ανω

Δ ευ τε οι πι στοι τω τα φω προ σελ θω μεν της Θε ε
ο μη το ρος και πε ρι πτυ ξω με ε θα καρ δι ας
χει ει λη ομ ματα με τω πα ει λι κρι νως προ σα
πτον τες και α ρυ σω ω με ε θα ι α μα α α
α των α φθο να α χα ρι σμα τα εκ πη γης α ε
να ε βλυ στα νοντα

Κ αι νυν και α ει ει και εις τες αι ω νας των

αι ω νων α μην

A α γγε λοι την Κοι μη σιν της Παρ θε ν8 ο
ρων τες ε ε ξε πληττον το πως η Παρ θε νος α παι
αι ρει α πο της γη ης εις τα α α νω

Δ ε χ8 παρη μων ω δην την ε ξο δι ον Μη τερ τ8
ζων τος Θε 8 και τη φω το φο ρω ω σου και θει α ε πι
σκι ι α σον χα ρι τι τω Βα σι λει τα τρο παι
α τω φι λο χρι σω λα ω την ει ρη η η η νην
α φε σι ιν τοις μελ π8 σι και ψυ χων σω τη ρι αν βρα
βεν 8 σα

Καταβασία.

Ἦχος 4 Πα ρ

A ι γε νε αι πα α σαι αι μα κα ρι ζο με εν
σε την μο νην Θε ο το κον

N ε νι κη νται της φυ σε ως οι ο ροι εν σοι Πα ρ
θε νε Α χρα ντε παρ θε νευ ει γαρ το κος και
ζω ην προ μνη στε ευ ε ται θα να τος η με τα το

κον Παρ θε νος και με τα θα να τον ζω σα σω ω ζοι σα
ει Θε ο το κε την κληρο νο μι ι α αν σ 8 8 8 9

ἀργή καταβασία

A ι γε νε αι αι πα α α σαι αι μα α
κα ρι ζο ο με ε εν σε τη ην μο ο νην
Θε ε ο το ο ο κον

N ε ε νι ι ι κη η η ην ται της φυ υ
σε ω ως οι ο ο ροι οι εν σοι οι Παρ θε
ε νε α α χρα αν τε πα α α αρ θε ε νευ
ει ει γαρ το ο ο κος και ζω ω ην προ μνη στε ε
ε ευ ε ε ται αι θα α να α τος η με ε ε ε
τα α το κον Παρ θε ε ε ε νος και με ε ε ε
τα θα α να α τον ζω σα α σω ω ω ζοι οις
α α α ει Θε ο το ο ο κε τη ην κλη
ρο νο ο μι ι ι ι α α α αν σ 8 8 8 9

*Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἰ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Γα ρ

A πο στο λοι εκ πε ρα α α α α τω
ω ω ω ω ω ω ν ⁹ συ υν α θροι οι σθεν τε ε
ες εν θα α α α δε ^{δ2} Γεθ ση μα νη τω χω ρι
ι ι ι ι ω ω ω ω ω ω ⁹ κη δευ σα α
τε ^{μ8} υ υ υ το σω ω ω ω μα ^{δ2} και συ Υι ε
και αι Θε ε ε ^{μ9} πα ρα α λα α βε ^{μ8} υ
υ το πνε ε ε ευ μα ^{δ2} (ἐκ γ)

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος Πα ρ

Π^{B8} α σα πνο ο η αι νε σα τω ω τον Κυ υ υ
ρι ι ι ον ^{B8} αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ τω
ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει τε α α αυ
το ον εν τοις υ ψι ι ι στοις ^{B8} σοι πρε ε ε πει υ
μνοος τω Θε ε ε ω ω ^{θx}
A^{B8} ι νει ει ει τε α αυ τον πα αν τες οι Α α αγ

γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ τον
 πασαι αι δυ να α α μει εις α α αυ του σοι προε
 ε ε πει υ μνος τω Θε ε ω ω

Ἰστῶμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν
 Στιχηρὰ προσόμοια γ', δευτεροῦντες τὸ α'.
 Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Τῇ ἐνδόξῳ Κοιμήσει σου, οὐρανοὶ ἐπαγάλλονται, καὶ Ἄγγέλων γέγηθε τὰ στρατεύματα· πᾶσα ἡ γῆ δὲ εὐφραίνεται, ὥδῃν σοι ἐξόδιον, προσφωνοῦσα τῇ Μητρί, τοῦ τῶν ὅλων δεσπόζοντος, ἀπειρόγαμε, Παναγία Παρθένε, ἡ τὸ γένος, τῶν ἀνθρώπων ῥυσαμένη, προγονικῆς ἀποφάσεως.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Τῇ ἐνδόξῳ Κοιμήσει σου, ...

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Ἐκ περάτων συνέδραμον, Ἀποστόλων οἱ πρόκριτοι, θεαρχίῳ νεύματι τοῦ κηδεῦσαί σε· καὶ ἀπὸ γῆς αἰρομένην σε, πρὸς ὕψος θεώμενοι, τὴν φωνὴν τοῦ Γαβριήλ, ἐν χαρᾷ ἀνεβόων σοι· Χαῖρε ὄχημα, τῆς Θεότητος ὅλης· χαῖρε μόνη, τὰ ἐπίγεια τοῖς ἄνω, τῷ τοκετῷ σου συνάψασα.

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τὴν ζωὴν ἡ κυήσασα, πρὸς ζωὴν μεταβέβηκας, τῇ σεπτῇ Κοιμήσει σου τὴν ἀθάνατον, δορυφορούντων Ἄγγέλων σοι, Ἀρχῶν καὶ Δυνάμεων, Ἀποστόλων Προφητῶν, καὶ ἀπάσης τῆς κτίσεως, δεχομένου τε, ἀκηράτοις παλάμαις τοῦ Υἱοῦ σου, τὴν ἀμώμητον ψυχὴν σου, Παρθενομήτορ Θεόνυμφε.

Ἦχος Πα

ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και Α
 γι ω Πνευ μα α α τι

Κ^{Πα} αι νυ υ υν και α α ει ^{Δι} και εις τους αι αι ω ω ω
νας ^{Πα} των αι ω ω ω νων α α α μην

Τ^{Πα} η α θα να τω ω σου Κοι μη η η η η η η
η η σει ^{Πα} Θε ο ο το κε Μη η τηρ τη ης ζω ω
ω ης νε φε ε λαι αι του ου ους α α α πο ο στο
ο ο λους ^{Δι} αι θε ρι ου ους δι η η η η ηρ
πα α α α ζον ^{Πα} και κο σμι κω ως δι ε ε σπα αρ με
νους ^{Κε} ο μο ο χω ω ω ρους πα α ρε ε στη η η η
σαν ^{Πα} τω α χρα αν τω ω ω σου σω ω μα α α α τι
οι ^Μ οι και κη δευ σα αν τε ε ε ε ε ες σε ε ε

ε ε ε ε ε πτω ως την φω νην του Γα βρι ι
^{Κε} ηλ με λω δουν τες α α νε ε ε βο ο ο ω ω ν
χαι αι ρε κε ε χα α α ρι ι ι τω με ε ε νη Παρ
θε νε Μη η τηρ α α νυ υμ φε ε ε ευ τε ο Κυ υ
ρι ι ι ος με ε τα α α α σου μεθ ων ως Υι ον
σου και Θε ον η μων ^{Δι} ι κε ε ε ε τε ε ε ευ

ε^{Πα} σω θη ναι τα ας ψυχα α ας η η η η μων

Και εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον
Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Πά

Δ ο ξα σοι τω δει ξαντι το φως δο ξα εν υ ψι ι
στοις θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω ποις ευ
δο κι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου μεν
σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι α την με
γα α λην σου δο ξαν

Κ υ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε θε ε Πα
τερ παν το κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μονο γε νες Ι η
σου Χρι στε ε και Α γι ον Πνευμα

Κ υ υ ρι ε ο θε ος ο αμ νος του θε ου ο Υι
ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μα ρτι ι αν του
κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μα ρτι ι
ας του κο σμου

Προσδεξαι την δεησιν ημων οκαθημενος εκ
δεξιων του Πατρος και ελεησον ημας

Οτι συ ει μονος Αγιος συ ει μονος Κυριος
Ιησους Χριστος εις δοξαν Θεου Πατρος αμην

Καθεκαστηνημεραν ευλογησω σε και αινε
σω το ονομα σου εις τον αιωνα και εις τον αιω
να του αιωνος

Καταξιιωσον Κυριε εν τη ημερα ταυτη
α να μαρτητους φυλαχθηναι ημας

Ευλογητος ει Κυριε ο Θεος των Πατε
ρων ημων και αινετον και δεδοξαμε ενον το
ονομα σου εις τους αιωνας αμην

Γεενοι το Κυριε το ελεος σου εφ ημας κα
θαπερηλπισαμεν επι σε ε

Ευλογητος ει ει Κυριε εδιδαξον με τα δι
καιωματα σου (τρεις)

Κυριε καταφυγη ε γενηθησιν εν γενε
α και γενε α εγω ειπα Κυριε ελεησον με
ι ασαιτην ψυχη ην μου ο τι η μαρτον σοι

Κυριε προσσεκατεφυγον διδαξο τον με του ποι
ειν το θελημα σου ο τι συ ει ο θεος μου

Οτι παρασοιπηγη ζωης εν τω φωτισου ο
ψο μεθα φως

Παρατεινον το ελεος σου ουτοις γινωσκουσι
σε

Αγιος ο θεος Ααγιος Ισχυρος Αγιος α
θανατος ελεησον ημας

Δοξα Πατρι και Υιω και αγιω Πνευ
ματι

Και νυν και αι και εις τους αιωνων
αιωνων αμην

Αγιος αθανατος ελεησον ημας

Α^{Πα} α α α γι ος ο Θε ε ε ος Δ Α α α α
 γι ι ι ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος Δ Α γι ο
 ος Α θα α α α να α α α τος Δ Πα ε ε λε ε ε
 η η η σο ον η η μα α α α ας Δ

Απολυτίκιον. Ἦχος ♩ Πα ♪

Ε ν τη Γεν νη σει την παρθε νι αν ε φυ λα ξας Δ
 εν τη Κοι μη σει το κοσ μον ου κα τε λι πες Θε ο το
 κε^π με⁹ τε στης προς την ζω ην Μη τηρ υ πα α αρ χου σα
 της ζω ης Δ και ταις πρε σβει αις ταις σαις Δ λυ τρου με νη
 εκ θα να του τας ψυ χα ας η η μω ω ω ν^π

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ἦχος πδ Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον^ν
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον^ε
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον^Δ
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον^Δ
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον^ε

Κυρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς.
Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. (Ἐκλογή).

Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. α'. Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ, δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν εὐφροσύνῃ, εἰσέλθετε ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει. (Ψθ' 1-2)

Ταισ πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω

σονη μας

Στίχ. β'. Ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ. (Ψθ' 14)

Ταισ πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω

σονη μας

Στίχ. γ'. Καθάπερ ἠκούσαμεν, οὕτω καὶ εἶδομεν, ἐν πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. (μζ' 9)

Ταισ πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω

σονη μας

Στίχ. δ'. Ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών. (οε' 3)

Ταισ πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω

σονη μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταισ πρε σβει αις της Θε ο το ο κου Σω τερ σω

σον η μα α ασ

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. ᾠχος β'. (Ἐκλογή).

ᾠχος Δι-Θ

Στίχ. α'. Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ. (ποστ' 2)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν Α
γι ι οι οισ θαυ μα στος ψα λλον τας σοι αλ λη λϑ ς ι
α

Στίχ. β'. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ. (ποστ' 3)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν Α
γι ι οι οισ θαυ μα στος ψα λλον τας σοι αλ λη λϑ ς ι
α

Στίχ. γ'. Ὁ Θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα. (μζ' 9)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν Α
γι ι οι οισ θαυ μα στος ψα λλον τας σοι αλ λη λϑ ς ι
α

Στίχ. δ'. Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὀρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ· ἠγάσσε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος. (με' 5)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν Α
γι ι οι οισ θαυ μα στος ψα λλον τας σοι αλ λη λϑ ς ι
α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αὶ νυν καὶ α εἰ καὶ εἰς τὰς αἰ
ω ναστῶν αἰ ὧ νων
α μὴν

Ο Μο νο γε νης Υἱ ος καὶ Λο γος τὸ Θε οῦ α θα
να τος ὑ πα ρχων καὶ κα τα δε ξα με νος δι α
την ἡ με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι εκ της
α γι ας Θε ο το ο κου καὶ α ει παρ θε ν8 Μα
ρι ι ας α τρε πτω σεν αν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε
Χρι στε ο Θε ος θα να τω θανα τον πα τη η σας εις
ων της α γι ας Τρι α α α δος συν δο ξα ζο ο
με νος τω Πα τρι καὶ τω Ἁ γι ω Πνε ευ μα τι σω
σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος α'. (Ἐκλογή).

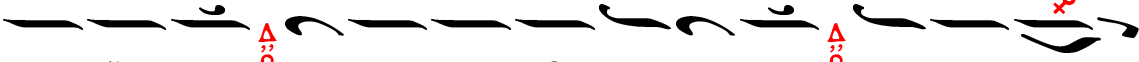
Ἦχος $\frac{4}{6}$ Πα ρ

Στίχ. α'. Ἐτοίμη ἡ καρδία μου, ὁ Θεός, ἔτοίμη ἡ καρδία μου,
ἄσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ σου. (ρζ' 2)

Ε ν τη Γεν νη σει την παρθε νι αν ε φυ λα ξας
εν τη Κοι μη σει το κοσ μον ου κα τε λι πες Θε ο το

 κε⁹ με τεστης προς την ζω ην Μητηρ υ πα α αρχου σα

 της ζω ης ^Δδ και ταις πρε σβει αις ταις σαις ^Δδ λυ τρου με νη

 εκθα να του τας ψυ χα ας η ημων' ⁹

Στίχ. β'. Τί ανταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ

 μοι; (ριε' 3)

Ε

 ν τη Γεν νη σει την παρθε νι αν ε φυ λα ξας ^Δδ

 εν τη Κοι μη σει το κοσ μον ου κα τε λι πες Θε ο το

 κε⁹ με τεστης προς την ζω ην Μητηρ υ πα α αρχου σα

 της ζω ης ^Δδ και ταις πρε σβει αις ταις σαις ^Δδ λυ τρου με νη

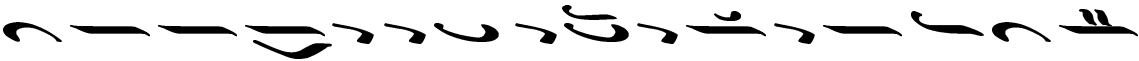
 εκθα να του τας ψυ χα ας η ημων' ⁹

Στίχ. γ'. ὦ Κύριε, ἐγὼ δοῦλος σός, ἐγὼ δοῦλος σός καὶ υἱὸς τῆς

 παιδίσκης σου, διέρρηξας τοὺς δεσμούς μου. (ριε' 7)

Ε

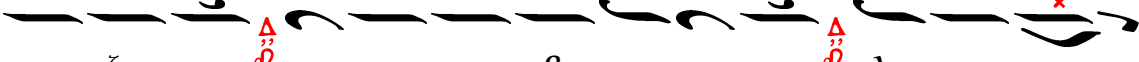
 ν τη Γεν νη σει την παρθε νι αν ε φυ λα ξας ^Δδ

 εν τη Κοι μη σει το κοσ μον ου κα τε λι πες Θε ο το

 κε⁹ με τεστης προς την ζω ην Μητηρ υ πα α αρχου σα

 της ζω ης ^Δδ και ταις πρε σβει αις ταις σαις ^Δδ λυ τρου με νη

 εκθα να του τας ψυ χα ας η η μω ω ω ω ν ⁹

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-Θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω μεν
Χρι στω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου
ο εν Α γι ι οι οις θ αυ μα στο ο ο ο ος

ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλλη λυ ρ ι α

Απολυτίκιον. Ἦχος Πα ρ

Ε ν τη Γεν νη σει την παρθε νι αν ε φυ λα ξας
εν τη Κοι μη σει το κοσ μον ου κα τε λι πες Θε ο το
κε με τε στης προς την ζω ην Μη τη ρ υ πα α αρ χου σα
της ζω ης και ταις πρε σβει αις ταις σαις λυ τρου με νη
εκ θα να του τας ψυ χα ας η η μων'

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

(Ψάλλεται ἀπὸ ε' ἕως κγ' Αὐγούστου).

Ἦχος Δι-Θ

Τ ην εν πρε σβει αις α κοι μη τον Θε ο το ο ο ο
ο ο κον και προ στα σι αις α με τα θε τον ελ πι ι
δα τα φος και νε κρω σις οκ ε κρα τη σεν ως γαρ ζω

ης Μη τε ρα προς την ζω ην με τε στη σεν ^ϐ ο μη τραν οι

κη σασα ει παρ θε νο ο ον ^Δ

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος ^ϐ Δι-θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α α γι

ι ος α θα α να τος ^ϐ ε λε ε ε η σο ο ον η

Τό τρίτον.

μα ^Δ ας

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος ^Δ α α γι ι ος

α θα α να τος ^ϐ ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας ^Δ

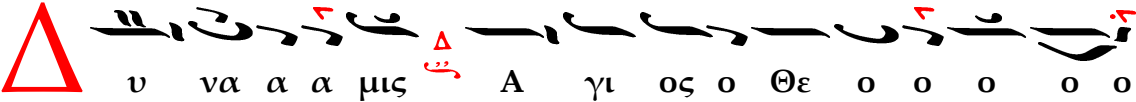

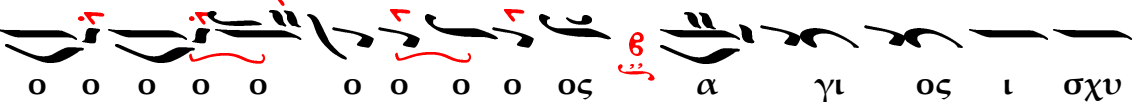

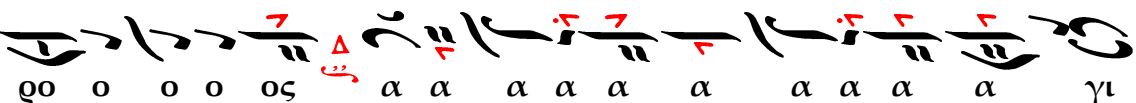

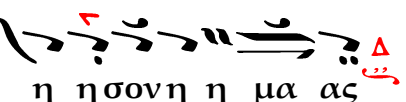

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα τι ^Δ

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην ^Δ

A α γι ι ος α θα α να τος ^ϐ ε λε ε ε η

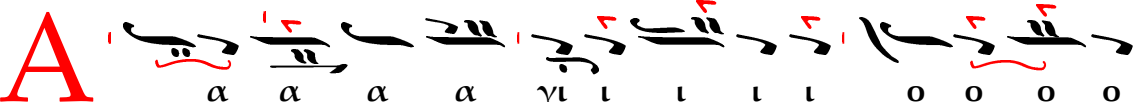

σο ο ον η μα ^Δ ας

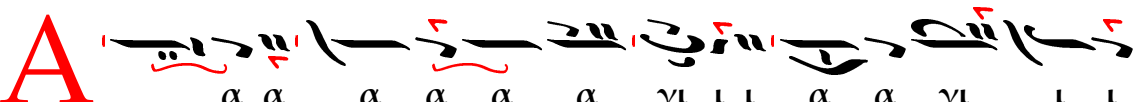
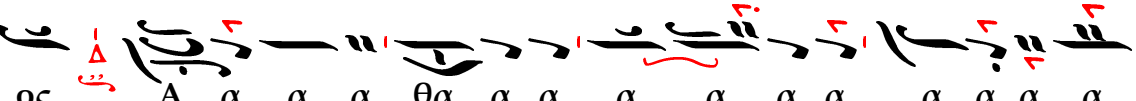

 υ να α α μιν Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο

 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ

 ρο ο ο ο ος α α α α α α α α α α γι

 ι ι ος α θα α να α α το ο ο ος ε λε ε

 η η σον η η μα ας

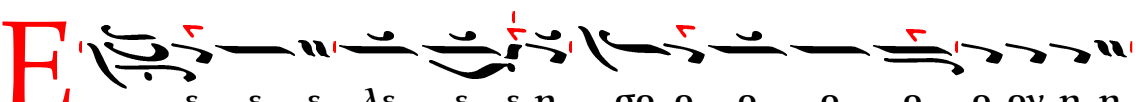

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

 α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

 ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο ος

 α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

 ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο ο ος

 α α α α α α γι ι ι α α γι ι ι

 ος Α α α α θα α α α α α α α α α

 α α λα α α λιε α α θα α να το ο ο ο ο ο

 ο ος

 ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο ο ο η η

 μα ας

η γαλ λι α σε το πνε ευ μα μ8 ε πι τω Θε ω
 ω τω σω τη η ρι ι μ8 22
 χ Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ να
 τος και α γι ον το ο νο μα αυ τ8 και το ε λε
 ος αυ τ8 εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο β8 με ε
 νοις αυ τον 22

M ε γα λυ νει η ψυ χη η μ8 τον Κυ ρι ον και
 η γαλ λι α σε το πνε ευ μα μ8 ε πι τω Θε ω
 ω τω σω τη ρι μ8 8 8 22

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, τοῦτο φρονεῖσθω ἐν ὑμῖν ὁ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς ἐν
 μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων οὐχ ἄρπαγμὸν ἠγάγατο τὸ εἶναι ἴσα Θεῷ,
 ἀλλ' ἐαυτὸν ἐκένωσε μορφὴν δούλου λαβών, ἐν ὁμοιώματι
 ἀνθρώπων γενόμενος, καὶ σχήματι εὔρεθεις ὡς ἄνθρωπος
 ἐταπείνωσεν ἐαυτὸν γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου
 δὲ σταυροῦ. Διὸ καὶ ὁ Θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσε καὶ ἐχαρίσατο
 αὐτῷ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα, ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ πᾶν
 γόνυ κάμψη ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων, καὶ πᾶσα
 γλῶσσα ἐξομολογήσῃται, ὅτι Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς δόξαν
 Θεοῦ πατρός.

Ἄλληλούϊα (γ'). Ἦχος πλ. δ'. (Ψαλμὸς ρλα').

Ἦχος πλδ Νη ς

A λλη λϝ ϝ ι̇ ι̇ α ^δ A α α α α λλη λϝ ϝ
ϝ ϝ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α ^δ A λλη λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ
ι̇ ι̇ A λλη λϝ ϝ ι̇ ι̇ α ^δ

χ A να στη θι Κυ ρι ε εις την α να παυ σι ιν
σϝ ^χ συ και η κι βω τος ^χ τϝ α γι α α σμα το ο ος
σου ^δ

A λλη λϝ ϝ ι̇ ι̇ α ^δ A α α α α λλη λϝ ϝ
ϝ ϝ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α ^δ A λλη λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ
ι̇ ι̇ A λλη λϝ ϝ ι̇ ι̇ α ^δ

χ Ω μο σε Κυ ρι ος τω Δα βιδ α λη θει αν και
ου μη α θε τη σει αυ την ^χ εκ καρ πϝ της κοι λι ας σϝ
^χ θη σομαι ε πι ι τϝ θρο ο ο ο νϝ ϝ ϝ ϝ σϝ ^δ

A λλη λϝ ϝ ι̇ ι̇ α ^δ A α α α α λλη λϝ ϝ
ϝ ϝ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α ^δ A λλη λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ
ι̇ ι̇ A λλη λϝ ϝ ι̇ ι̇ α α α α α α α α ^δ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Τῆς ἑορτῆς (Λουκ. ι' 38-42, ια' 27-28).

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά· Γυνή δέ τις ὀνόματι Μάρθα ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ τῆδε ἦν ἀδελφή καλουμένη Μαρία, ἣ καὶ παρακαθίσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ ἤκουε τὸν λόγον αὐτοῦ· ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι, ὅτι ἡ ἀδελφή μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; εἰπέ οὖν αὐτῇ, ἵνα μοι συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῇ· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά· ἑνὸς δὲ ἐστὶ χρεία. Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἣτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε καὶ μαστοί, οὓς ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ εἶπε· Μενοῦν γε. Μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

Ἦχος ἰὺ Δι σ

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι
ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ξα α σοι οι οι
οι

Χερουβικόν, Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος ἔψ Πα φ

ι τα α α α α α α α α α α Χε
ρου ου βι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι Χε ε ρου ου βι ι ι ι ι ι ι ι ι
ιμ μ υ υ υ υ υ υ υ υ στι ι κω ω ως

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι με ρι ι μνα α α α α α α αν
Ω Πα ω ω ω ω ως τον Βα α α σι λε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε α α α α των ο ο ο
 λων υ πο ο δε ε ξο ο ο ο ο με ε ε ε νοι
Τ αις α αγ γε ε λι ι καις α ο ρα α α τω
 ω ω ω ως δο ρυ φο ρου ου ου ου με ε νο ον τα
 α α α α ξε ε ε ε σιν Α α αλ λη η
 λου ου ου ου ι α α α α α α α α

Λειτουργικά Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Ἱ Πα ρ

Κ Πα υ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον
Κ Πα υ ρι ε Ε λε ε η σον
Κ Δι υ ρι ε Ε λε η σον

Κ^{Πα} υ ρ ι ε Ε λε ε ε ε η η σον

Π^{Πα} α ρ α α σχϞ Κυ υ υ υ ρ ι ε

Π^{Πα} α ρ α α σχϞ Κυ υ ρ ι ε

Π^{Πα} α ρ α σχϞ Κυ υ ρ ι ι ε

Π^{Δι} α ρ α α σχϞ Κυ ρ ι ε

Π^{Πα} α ρ α σχϞ Κυ ρ ι ε

Π^{Πα} α ρ α α α σχϞ Κυ υ υ ρ ι ι ε

Σ^{Πα} οι Κυ υ ρ ι ι ε

Κ^{Πα} αι τω πνευ μα τι ι σϞ

Α^{Πα} γα πη η σω σε Κυ υ ρ ι ε η ι σχυ υς μϞ

Δι Κυ ρ ι ος ςε ρε ε ω μα α α μϞ και κα τα

φυ γη η η η η μϞ και αι ρυ υ ςη ης μϞ

Α^{Πα} γα πη η η η σω σε Κυ υ

ρι ε ε η ι ι σχυ υ υ υς μϞ Κυ ρ ι ος ςε

ρε ω μα α α α μϞ ς ς ς ς και κα α τα

φυ υ γη η η η η μϛ και αι ρυ υ υ υ ςη

η η ης μϛ

Π α τε ρα Υι ον και Α γι ον Πνευ μα **Τρι**

α δα ο μο ου ου ου σι ον και αι α α χω ω

ρι ι ςον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε ε λε ον ει ρη η νης **Θυ** σι αν αι νε ε

σε ε ως

Κ αι με ε τα α τϛ Πνευ μα το ος σϛ

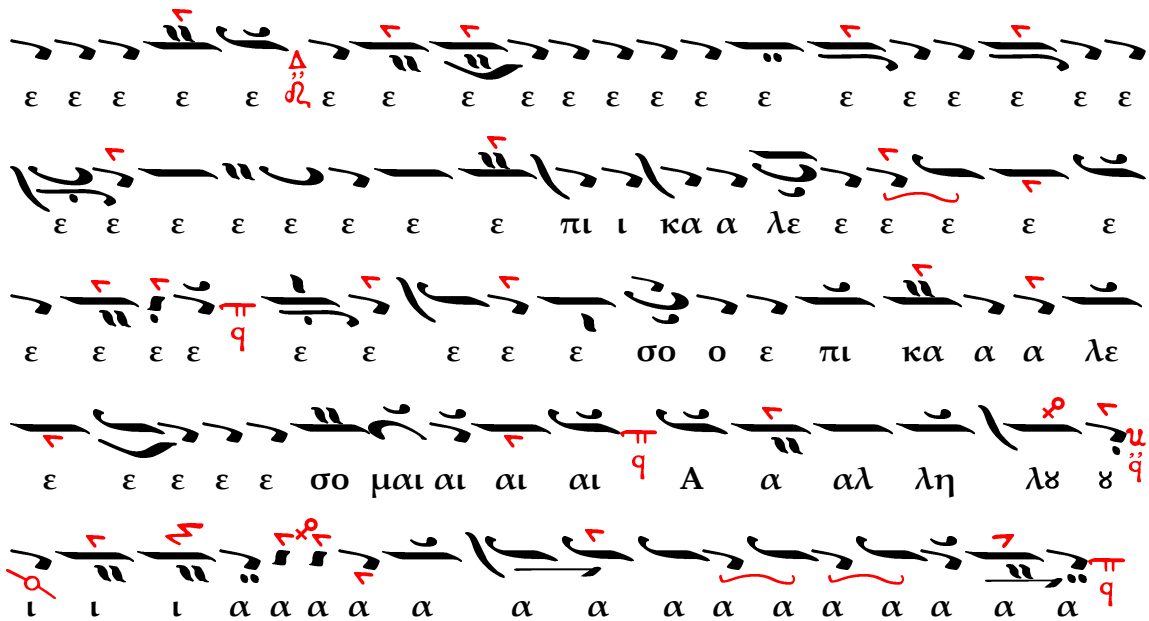
Θε ε ο το ο ο κον

Nε ε νι ι ι κη η η ην ται της φυ υ
σε ω ως οι ο ο ο ροι οι εν σοι οι Παρ θε
ε νε α α χρα αν τε πα α α αρ θε ε νευ
ει ει γα αρ το ο ο κος και ζω ω ην προ μνη στε ε
ε ευ ε ε ται αι θα α να α τος η με ε ε ε
τα α το κον Παρ θε ε ε ε νος και με ε ε ε
τα θα α να α τον ζω σα α σω ω ω ζοι οισ
α α α ει Θε ο το ο ο κε τη η ην κλη
ρο νο ο μι ι ι ι α α α αν σϛ ϛ ϛ ϛ

Εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου, Καταβασία θ' Ὁδῆς.
Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος ♯ Πα ρ

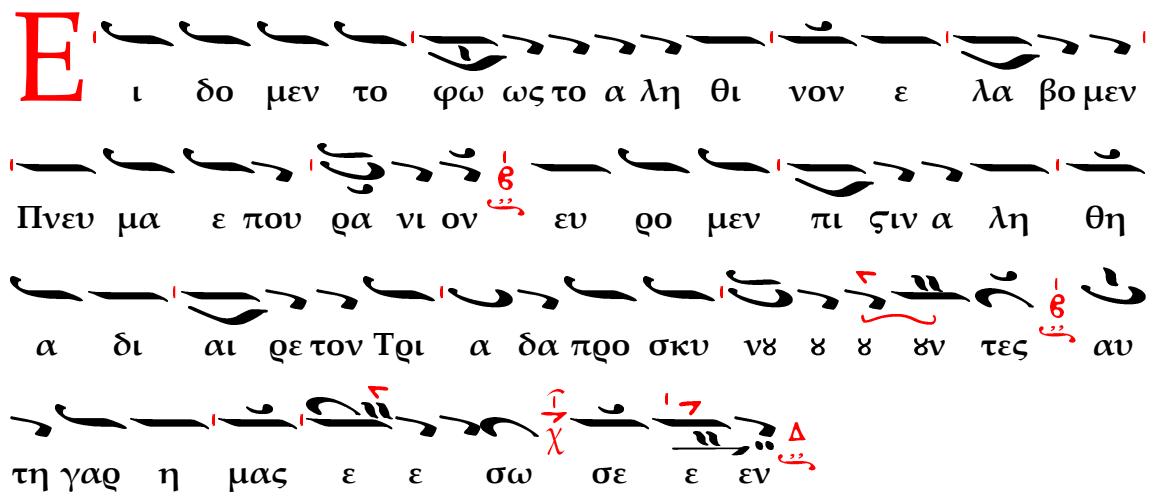
Aι γε νε αι αι αι πα α α α σαι μα κα ρι
ζο ο με εν σε τη η η ην μο ο νην Θε ε ο
ο το ο ο ο ο κον
Nε νι κη ην ται αι τη η η ης φυ υ σε ω ως οι οι

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

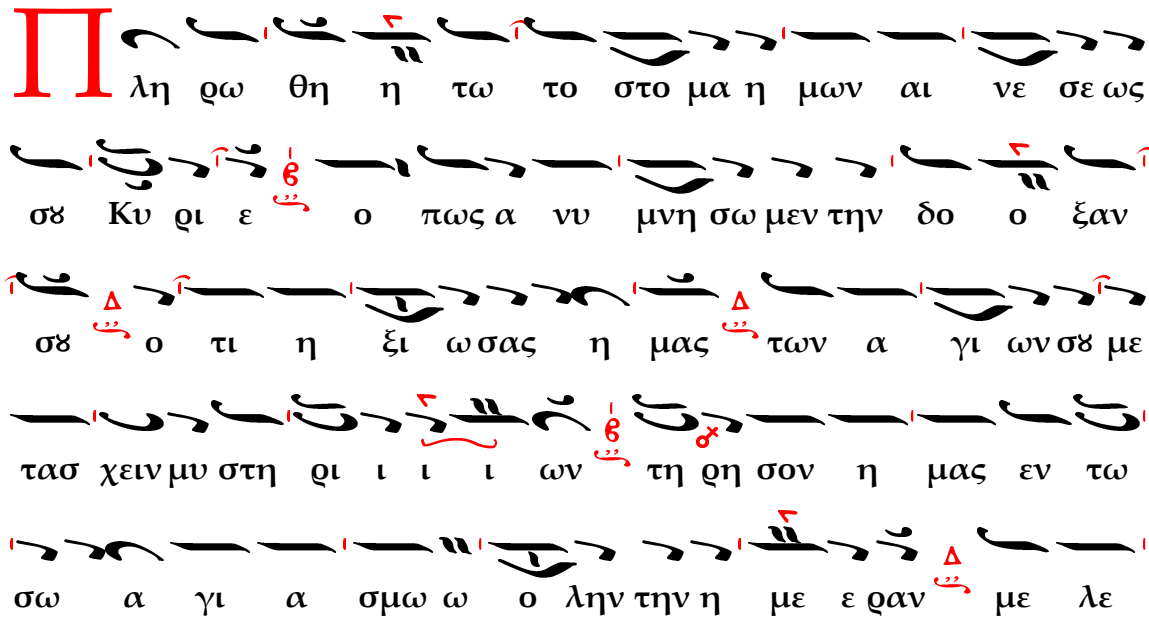
Μετὰ τὴν μετάδοσιν.

Ἦχος Δι-Θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο μεν
 Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι σιν α λη θη
 α δι αι ρε τον Τρι α दा προ σκυ νυ ς εν τες αυ
 τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-Θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε ως
 σα Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο ξαν
 σα ο τι η ξι ω σας η μας των α γι ων σα με
 τασ χειν μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας εν τω
 σω α γι α σμω ω ο λην την η με ε ραν με λε

των τας την δι και ο συ υ νην σα Α λλη λθ ι α

Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι θ ευ λο γη με νον

α πο τθ νυν και ε ως τθ αι ω ω νος (θις)

Τ ο ο νο μα Κυ ρι θ ει η ευ λο γη με ε

ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τθ νυν και ε ως τθ αι

ω ω νο ο ος